

Stenvreten, en åker ung. vid ^{stå-}Stet i
ordet Ståltorp å KG 82 SO, å Ståltorp,
Sura sn, Snevringe hd, Västml.

st̄envr̄et̄m

Föga stenigt. "en fin vret."
Jfr Stenvreten, en stuga, riven.

D. Nordf ors 1935.